

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Iob Prophetæ. Per D. Isidorum Episcopum Hispalensem scripta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

erfu ferarum tam tu carati. donec è familia v-
s. fida Christianorum manu adiutus, sancti
martyris corpus in Cryptam, in via Latina vno
virbe milliario intulit; vbi iampridem san. S. Epimach
us Epimachus, insigni virtute ac pietate vir se-
pultus fuerat. Quo in loco memoria eorum
multis virtutibus ac miraculis clara, in hodie-
rum vique diem celebratur.

VITA S. IOB PROPHETAE. PER D.
Isidorum Episcopum Hispalensem scripta.

C. Baron. fa
nor mart.
Roma:

Iob filius Zare de Bosra, Rex Idumæorum
quartus, post Esau successor Bale filij Beor,
homo gétilis, fidelis, stabilis, humilitate sum-
mus, hospitalitate præcipuus, in disciplina man-
suetus in eleemosynis largus diues in censu, ex-
plum factus egenis, locuples in liberis.

10. Maij.
S. Iob rex Ia-
dumæorum.

Quibus repente orbarus tentationi traditur,
sed contra tentationem fide religionis armatus,
sic gloriosus in certamine, æquanimis in dolore;
damna rerum pertulit funera pignorum doluit,
corpori que vulnera patienter excepit, & inter
supplicia semper Deum glorificauit, mala sua
sapienter sustinuit, coniugis verba & am-
corum rationes superauit. Pro tanta virtute sapi-
entiz, duplici in fine subleuatur remuneratio-
ne, & post rerum casum multiplici claritate
donorum. Nam post noctis tristitiam, diem ge-
noit. Post sce:orem vlcerum, cassiæ odore fra-
grauit, sed & post abiectiorem eorum, in uictio-
nem regni promeruit, & sibi um in acce-
ptum laudis assumpsit. Vixit autem post pla-
gam centum septuaginta & octo annis & mor-
tuis est, atque sepultus in regione sua. Hunc ve-
ro Hebræi asserunt non fuisse de genere Esau,
sed

virtutes
eius.

sed de Nachor fratris Abrahamæ descendisse stirpe. & fuisse eum temporibus Patriarcharum. Nachor enim genuit Hus, de cuius stirpe Iob creditur generatus, secundum quod in exordio voluminis eius notatur, inquiens: Vir erat in terra Hus nomine Iob.

MARTYRIVM B. ANTHIMI PRESBYTERI, SIFINIJ Diaconi, & aliorum: ex his quæ apud Surium extant. Passi sunt anno Domini 302. qui fuit persecutionis primus.

C. Baro. to.
2. Annal.

11. Maij.

Pinianus A.
siaz proconsul.

Chæremone
à dæmone
arrestus ex-
pirat.

Pinianus ducta in uxorem Lucina egregia nobilitate matrona, cum acceptis à Diocletiano & Maximiano Augustis codicillis, Asiae proconsul declaratus esset, utrumque Imperatoribus obsequium exhiberet, acerrima persecutione Christianos exagrabat. Habebat autem à consilijs Chæremone quendam, hominem mente sacrilega & valde peruerum, qui cum multifarijs tormentorum generibus Christianos interimeret, à malo dæmone arreptus, & per multa horarum spatia miserissime versatus tandem Sanctos quos interfecerat inuocans, exspirauit. Quo viso, Pinianus nimio terrore correptus in morbum incidit, qui nulla medicorum arte curari poterat. Cernens autem Lucina non aliam huius morbi causam esse, quam quod Christianorum cædibus pollutus, adicum in se inimico patefecisset, magno studio Christi Confessores perquisiuit, eosque clam à vinculis libertos ad se adduci curauit. In ijs Anthimus erat, presbyterij honore insignis, & Sifinnius diaconus, alijque religione præstantes, Maximus, Bassus, Fabius, Diocletius & Florentius; quibus Lucina opes amplissimas, & liberam abscedendi facultatem

tem proposuit, si maritum ab ea qua tenebatur
 egitudine, liberare possent. Ad qua Anthimus:
 loquit, maritū tuū saluū & incolū ē vis, hor-
 re eū vt relicto dæmoniorū cultu, Christiana
 pura mente amplectatur, & dicto citius o-
 pata salute gaudebit. Illa, his auditis, mox ad Pi-
 nianū ingressa, quæ ab Anthimo acceperat expo-
 sitionemq; vt Christianis sacris se iniciari pate-
 retur, sedulo admonuit. Ille verò cū se à medicis
 delirantē, nullamq; salutis spē relicta cerneret:
 Profecto, inq; valde illū desipere oportet, q non
 credit eū verū esse Deū, qui desperatā salutē red-
 dere, & hoēs è mortis faucibus eripere potest.

Lucina itaque egressa, protinūs Anchimum &
 Silvanium introduxit, eosque honorifica sede ac
 loco excipere voluit. At Anthimus: Non, in-
 quit, huc sedēdi causa ingressi sumus, sed vt Chri-
 stianæ fidei dogmata semianimi Piniano propo-
 namus, quibus si acquiescere velit, optatam salu-
 tem consequi poterit. Ad quæ Pinianus cū au-
 res animūque erigeret, & se promptum para-
 tumque ad Christiana sacra suscipienda esse di-
 ceret, Anthimus sine mora luculenter sanctissi-
 mæ Trinitatis mysterium, & ortum lapsumque
 humani generis exposuit. Postremò cū ardenti
 pietate de redemptione & Christi supplicijs dis-
 serere inciperet, Pinianus sublatis in cælum ma-
 nibus, & corde & ore Christum confiteri, Chri-
 stum adorare, & supplex scelerum suorum ve-
 niam postulare. Qua confessione Anthimus &
 Silvanus vehementer gauisi, humique prostrati,
 vniūmter precib' incubuere. Et ecce illis oran-
 tibus, subito ingens fulgor emicuit, totūq; illū
 locum mirificè illustrauit, simulq; Pinianus pri-
 uam salutem consecutus est.

Anthimus
 Piniano sū-
 mam doctri-
 nā Christianā
 exponit,

Pinianus
 credit.

Sf 5

Tum

Baptizatur.**Humilitas
eius in Chri-
stianos.****Sisinnius,
Diocletius,
& Florentius
lapidibus
interficiun-
tur.**

Tum verò in Christi benignitate incredibili gaudio exultans, Maximus, Bassus, Diocletianus & Florentius e carcere ad se vocavit, quibus cum septem diebus in precibus persistit: & clariore Dei cognitione imbutus, sacris aquis cum coniuge totaque familia expiatus est. In reà ut percepti beneficii memorem animum declararet, nequaquam functionem proconsulis abiicit sed anno integro in eadem perseverans, Christianos à metallis & ergastulis domo sua exceptos, benignè habebat, pedes lauabat, manus exosculabatur, & suppeditato sumptu, rebusque necessarijs ad propria dimittebat. Ea quia numerus magis indies magisque crescebat, prædialia sua, & vicinam provinciam, ubi amplissimas apud Auxium oppidum possessiones habebat, eis distribuit.

Postquàm verò annis admodùm tribus Sisinnius, Diocletius, & Florentius, cum alijs permulti vno in loco Deo pariter vacantes concessisset, & sine vlla molestia debitam Christo servitutem impendissent, tali modo ad martyrii palmam pervenisse dicuntur. Erat ibi conventus hominum quorundam qui impuris sacrificijs semel quolibet triennio à dæmonibus responsa postulabat. Cum ergò statuto tempore spatio evoluto, solitas impietates offerendis sacrificijs exercerent, negarunt dæmones se consueta oracula dare posse, nisi Sisinnius, Diocletius, & Florentius sacrificarent. itaque sacrilegi violenta manu sanctos ad simulacra pertrahentes, cum nullo modo ad sceleris cõsensionem eos inducere possent, lapidibus in ipso monte obruerunt: ubi post discessum malignæ plebis, Christiani debito sepulturae honore reliquias eorùm prosequuntur.

Porro

Porro An-
ta Salaria
ita autem v-
qui erat eor-
arreptus fu-
dio cedere
fuisse, is fid-
& in obuios-
rit, dixitq;:
flavitus
ad hominum
cito. Ad har-
sit, quem A-
domiciliu-
duo vacans
rore, sed q-
superstitio-
xit. Nec ill-
virtute atq-
sto dederu-
carum, secu-
tenti conse-
At verò
religione
Priscum C-
Anchimo
eo suppli-
cõfessionem
pliciaque
ingenti sa-
lus autem
ciendum
tionis eum
eum salu-
tam adm-

Porro Anthimus Presbyter nō longè ab vrbe,
 in Salaria apud prædia Piniani latitabat. Acci-
 dit autem vt rusticis Syluano sacrificantibus is
 qui erat eorum sacrificiorum auctor, à diabolo
 arreptus fureret, omnesque ipsi occurrētes gla-
 dio caderet. Ea res cū ad Anthimum perlata
 fuisset, is fidei clypeo armatus, homini furioso,
 & in obuios quosque crudeliter sæuienti occur-
 rit, dixitq; : In nomine Domini mei Iesu Christi,
 Ista vinculis catenis spiritalibus, gladiumq; quem
 ad hominum faciendas cædes corripuisti, abij-
 cito. Ad hanc vocem protinùs ille fixus perman-
 sit, quem Anthimus manu arreptum, ad suum
 domicilium perduxit; & precibus ac ieiunijs tri-
 duo vacans, non modo hominem à mentis fu-
 rore, sed quod multo præclarior fuit, à nefaria
 superstitione liberauit. & ad Christum adiun-
 xit. Nec ille tantum, sed multi insuper alij eius
 virtute atque exemplo prouocati, nomina Chri-
 sto dederunt: ad eū vt locum illum Syluano di-
 catum, securibus exciderent, & Deo omnipo-
 tenti consecrarent.

At verò alij nonnulli pestifera simulacrorum
 religione dementati, eaque re grauitè offensi,
 Priscum Consularem adduxerunt, vt euerfa ab
 Anthimo simulacra restitueret, & debitum de
 eo supplicium sumeret. Sed cū is in Christi
 cōfessione immobilis permaneret, & minas, sup-
 pliciaque contemneret, ligato ad collum eius
 ingenti saxo, in Tyberim præcipitatus est. Ange-
 lus autem Domini qui clara luce se illi conspi-
 ciendum præbuit, ruptis vinculis in locum ora-
 tionis eū restituit. Altera igitur luce, cū Gentiles
 eum saluū & ad populū cōcionantem viderent,
 tam admirādo spectaculo attoniti, ad genua eius
 sese

Anthimus
 hominē fu-
 riosum li-
 berat, & ad
 Christū ad-
 ducit.

Anthimus
 in Tyberim
 iactatur, &
 ab Angelo
 educatus.

642 MART. B. ANTHIMI, SISINI, &c.
sefe abiecerunt, & poenitudine ducti impieta-
tem execrati sunt. His auditis Priscus Anchinum
sibi fisti iussit, quem cum vinculis & minis & ter-
roribus frustra superare conatus fuisset, neq; vi-
la posset ratione permouere vt idolis immola-
ret, capitis eum sententia damnauit.

**Anthimus
capite trun-
catur.**

Eo autem vita functo, & honorificè à Chri-
stianis in oratorio ipsius sepulto, Maximus, qui
Anthimo perquam familiaris fuerat, venerari
coeptus est; qui paulò post ab eodem Prisco in
vincula missus, & fustibus grauius caesus, eandè
martyrij palmam cum Anthimo percepit. Eo
igitur etiam ablato, Bassus eodem in loco per-
cussos Christianorum animos egregia oratione
confirmabat, hortabaturque vt in Sanctorum
passionibus lætarentur, potius quàm lugerent.

**Maximus
fustibus ver-
beratur, in-
de gladio
feritur.**

Accidit indè vt multi ad mercatum (qui tum in
loco, quem Forum nouum appellabant, habebat-
tur) confluerent, & Baccho sacrificarent, cumque
Bassum ad eadem sacrificia impellerent, & a
constanter ac præcisè negaret, eosque execran-
dè impietatis argueret, & flatu oris sui simulacra
euerteret, illi in furorem versi, impetu fædo cal-
cibus, pugnis & fustibus eum ceciderunt, donec
spiritum exhalaret, Fabium verò tradiderunt

Cædes Bassi.

Prisco, à quo diuturna maceratus custodia cum
omnino respueret sacrificia dæmoniorum, ca-
pite plexus est. Atque ita omnes isti, Anthimus,
Maximus, Bassus, & Fabius, illis locis caesi sunt in
quibus orare consueuerant via Salaria. Perb
Sisinnius, Diocletius, & Florentius eo in loco
humati sunt, quo lapidibus obrui fuerunt, iuxta
Auximum oppidum. Eorum autem martyrio
multum gratulabatur Pinianus illustris, qui
dei & integritate & moribus insignis, migravit
ad Dominum.

Item Fabij.

**Mors beati
Piniani.**

Lucina autem coniunx eius iam marito orbata, diu noctuque in precibus perseverans, castissimum Deo exhibebat famulatum. Cumque supra vires inedia & triduanis ieiunijs se maceraret, Sebastianus martyr Domini ei apparuit locumque, in quem ipse corpus sacrilegi abiecerant, indicavit. Quod illa mox extractum venerabunda sepeliuit: atque ab eodem martyre se admonitam referebat, ut quotidiano ieiunio contenta esset, tumque cibum sumeret quando ad eam venientes sacerdotes Domini, qui causa persecutionis latitabant Missas facerent, & ipsa ab eis benedictionem percepisset, & moderatum etiam vini usum admitteret. Eodem tempore casis Simplicio & Faustino fratribus via Portuensi, eorum soror Beatrix, postquam funera debito cum honore & pietate curasset, ad Lucinam se contulit, ut reliquum vitæ spatium in diuino cultu cum ea exigeret. Sed mensibus vix dum septem eo studio transactis cum Lucretius quidam vicinus Beatricis possessor, prædium quoddam eius luculentum iniqua cupiditate expeteret, Beatricem comprehendit, & ad sacrificandum duci iussit. Cumque illa constanti animo recusaret, vir nefarius noctu eam a servis præfocari iussit; quam Lucina suis ipsa manibus apud fratres eius sepeliuit. Porro Lucretius occupato prædio cum amicis operam daret, & inter pocula sanctis martyribus insultaret, ecce infans foeminae cuiusdam in has voces erupit: Audi Lucreti, occidisti & inuasisti. Itaque datus es in manus inimici. Ad quæ verba pallore & tremore correptus Lucretius, & mox à dæmonè grauitè tortus, post horas tres impium exhalauit spiritum; cæterisque, qui conuiuio

Lucinae religiosa vita.

1 Timoth. 3: Simplicius & Faustinus martyres.

S. Beatrix præfocatur in carcere.

Lucretius diuinitus punitur.

uiuio intererat tantum sua morte incussit timorem, vt simul omnes ad Christianos confugeret, & ex animo nomina sua Christo darent.

Lucina autem fugam meditante propter persecutionis acerbiter, S. Beatrix ei apparet ab ea mente illam reuocauit. dixitque illo ipso mese pacem Ecclesie restitutum iri. quod ita factum est. Vixit autem castissima matrona annis nonaginta quinque, elemosynis, ieiunijs, precibus & hymnis intenta; quibus operibus mirifice ornata, tandem læta ad Dominum migravit.

Pia exercitia Lucinae.

C Baron: in not. marty: Roma:

VITA S. GANGVLPHI MARTYRIS.

ex ea qua extat bona fide apud Surium.

11. Maij. Patria eius.

Gangulphus præclaris in Burgundia ortus natalibus, à parentibus adhuc puer, Christianæ religionis disciplinis apprime eruditus est; & in tenera illa ætate cum esset egregia indole & forma eleganti, consuebat crebris piorum interesse conuentibus, fauoribusque diuinorum eloquiorum suscipiens ab ore illorum, Catholicas sententias mandabat memoria: ita vt fragili corpusculo impressam iam liceret cernere effigiem, & exemplar sanctitatis. Crescente autem ætate, nulla non morum honestate præditus, lubrica malè ociosorum hominum spectacula, tanquam voraginem quandam deuittabat, & petulantium iuuenum lubrica consortia respuebat. Postquam verò amplissima opulenti patrimonij possessiones & facultates ad eum deuolutæ sunt, quanta benignitate pauperibus & egenis consuluerit, dici vix queat.

Ducit vxorē, Vbi autem ad virilem ætatem peruenit, vxorē